

Faktaark 2: Højkonjunktur i Danmark

Dansk økonomi har taget hul på en højkonjunktur. Med en højkonjunktur menes en situation, hvor der er pres på økonomiens produktionskapacitet, og hvor presset tiltager. Det svarer til perioder med et positivt og stigende outputgab.

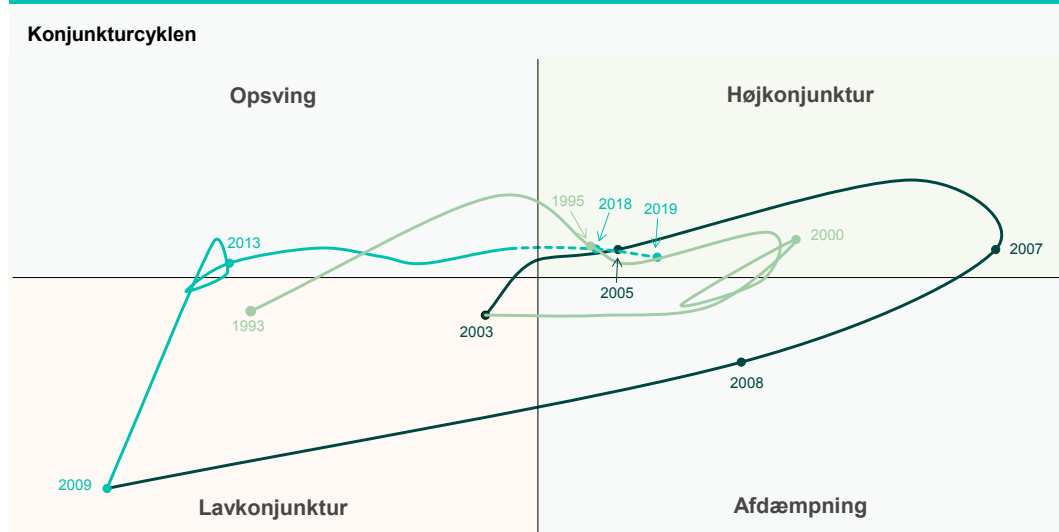
Højkonjunkturer kan være både kort og lang tid.

Højkonjunkturen i 1990'erne var lang, og det efterfølgende tilbageslag var relativt kort. Her satte den økonomiske politik, herunder faldende renter, en øget aktiveringsindsats for ledige og forkortelse af dagpengeperioden, gang i den indenlandske efterspørgsel og en markant fremgang i beskæftigelsen over flere år. I slut 1990'erne bidrog finanspolitiske stramninger til at dæmpe efterspørgselspresset og sikre en moderat vending i konjunkturerne.

Den seneste højkonjunktur tog sin begyndelse omkring 2004/2005, og allerede i 2007 oversteg var der et udbredt pres på økonomiens ressourcer i særdeleshed på arbejdsmarkedet, som var kraftigt overophedet. Sammen med andre ubalancer, ikke mindst på boligmarkedet, og et betydeligt tilbageslag i den globale økonomi resulterede det i en brat vending og en langvarig lavkonjunktur.

I de kommende år bidrager tidligere vedtagne reformer, som virker med tiltagende styrke, blandt andet til, at arbejdsstyrken øges markant. Det er med til at øge væksten og lægger spor ud, som betyder, at højkonjunkturen kan være i flere år. Det er også med til at reducere risikoen for opbygning af ubalancer på fx arbejdsmarkedet. Det understøtter, at højkonjunkturen kan blive langvarig og efterfulgt af en blød landing, *jf. figur 1*.

Figur 1

Anm.: Hver periode angiver en konjunkturcyklus fra laveste års-vækst til laveste års-vækst
Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.